

Taoizam

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 7 | Nivo: Filozofski fakultet, Istočno Sarajevo

Taoizam je nastao na tlu Kine u periodu od IV veka pre nove ere do II veka p.n.e. i obuhvata: umeće šamana, alhemičara, verovanje u bogove, demone, bakanje pomoću različitih crteža, filozofiju različitih škola, religijske zapovesti i organizaciju unutar hrama.

Postoji više hipoteza i legendi o nastanku taoizma:

Postoji i hipoteza da je osnivač taoizma bio Zhang Ling, koji je po predanju na planini Heming osnovao taoističku sektu pod nazivom wu dou mi dao. On je šamanističkim tehnikama pomoću vode i magičnih crteža lečio bolesne. Sam je sebe nazvao „nebeski/božanski učitelj“, pa se otuda ova ranotaoistička sekta nazivala i „tao nebeskog/božanskog učitelja“. Kao osnovni kanonski spis uzet je Lao Ce-ov Tao Te Ching. Još jedna hipoteza govori da je taoizam osnovao Zhang Jiao. On je inicirao religiozni pokret „tao krajnjeg spokoja“. Zhang Jiao je poznat i kao vođa čuvenog ustanka „Žuti turbani“, koji je bio krvavo ugušen. Učenja sledbenika ovog taoističkog pravca su sakupljena u zborniku koji je nazvan „Knjiga o krajnjem spokoju“.

Lao Ce: otac taoizma

Lao Ce je, smatra se, rođen oko 570. godine p.n.e. Prema legendi bio je čuvar arhive pri carskom dvoru. Kada je imao 80 godina, premešten je na zapadnu granicu Kine, prema današnjem Tibetu. Bio je razalošćen i razočaran zato što ljudi moraju nevoljno da prate stazu svog života. Jedan čuvar granice je zamolio Lao Cea da zabeleži svoja učenja, i tako je on sačinio u 5000 simbola svoj spis nazvan Tao Te Ching (put i njegova moć).

Posmatrajući svet i društvo, Lao Ce je osetio da čovek i njegove aktivnosti uzrokuju propast savršenog reda stvari u prirodi. On je savetovao ljudima da se odreknu propadljivosti i da se okrenu svojoj iskonskoj prirodi, da dragocene stvari više ne bi išle stranputicom. Lao Ce kaže da čoveka treba da vodi ne ono što vidi, već što oseća. Centralno sredstvo za dostizanje mira u taoističkom učenju je Tao, termin koji se prevodi kao „put“ ili staza“. Te u ovom kontekstu znači „vrlina“, a Ching se odnosi na zakone. Stoga se Tao Te Ching prevodi kao „Zakon o vrlini i njenom putu“.

Tao je centralni mistični termin Lao Ce-a i taoista, bezoblični, nedokučiv izvor svih stvari.

Pogledaj, to se ne može videti - ono je iza oblika.

Poslušaj, to se ne može čuti - ono je iza zvuka.

Dotakni, to se ne može dotaći - ono je neopipljivo.

Od iznad nije svetlo.

Od ispod nije tamno.

Neprekinuta nit sa one strane prikaza.

Vraća se ništavilu.

Oblik bezobličnosti.

Slika bespredstavnosti.

Stani pre njega - nema mu početka.

Prati ga - nema mu kraja.

Stani uz Tao i kreni ka večnosti.

Lao Ce je smatrao da su ljudski naponi kontraproduktivni. Zato je on insistirao na nečinjenju. To ne znači doslovno ne raditi ništa, nego on poziva čoveka da razlikuje i prati prirodne sile, da prati i oblikuje događaje u skladu sa prirodnim tokom stvari. Najvažnije je da čovek bude spontan u svojim akcijama. Tako može da obuzda moć univerzuma.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com